

[Oluf Johansen.]

Forholdene paa Færøerne. Jeg tror ogsaa, at det er Lovforslag, der betyder meget for Forholdene paa Færøerne. Disse forskellige Lovforslag — det gælder i Særdeleshed dem, der, om jeg saa maa sige, er flest Penge i — er Udtryk for en voksende Solidaritetsfølelse særlig paa den sociale Lovgivnings Omraade. Jeg skal her nævne det Lovforslag, der er fremsat af den højtærede Indenrigsminister om Sygehusforholdene paa Færøerne og Forslag til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færøerne. Desuden vil jeg nævne de Lovforslag, som den højtærede Socialminister har fremsat om Invalidforsikring og om Sørforsorg, og jeg kan i samme Forbindelse nævne det tredie af Ministerens Forslag om Refusion af forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag. Heller ikke den højtærede Undervisningsministers Forslag om Lærere og Lærerinder vil gaa umærkbart hen i økonomisk Henseende for de færøske Kommuner.

Anderledes forholder det sig med det andet Lovforslag, som den højtærede Minister har fremsat, om en Ændring i Skoledirektionens Sættelse. Ogsaa dette Forslag giver vi fra vor Side vor Tilslutning.

Jeg skal videre nævne de sidste Forslag, der er fremsat af Ministeren for offentlige Arbejder og Justitsministeren, og som mere er Forslag af økonomisk Karakter. Jeg tænker her paa Forslagene om Rutefart, Skibsafgifter og Motorkøretøjer. Endelig til sidst er der det af den højtærede Statsminister fremsatte Lovforslag om Oprettelse af et Oppebørselskontor paa Færøerne. Jeg har forstaaet, at det her drejer sig om, at man vil søge at faa tilrettelagt et administrativt Grundlag for den større Lovgivning.

I det hele taget opfatter jeg alle de Lovforslag, der her foreligger til Behandling, saadan, at de vil kunne danne Grundlaget for en betydelig Forbedring af de færøske Forhold paa mange forskellige Omraader. Jeg kan maaske dertil føje, at man med Grund kan regne med, at saaledes som de er tilrettelagt gennem en Forhandling og gennem en Overenskomst mellem Færøernes Repræsentanter og den høje Regering, vil disse Forslag efter at være gennemført knytte os nærmere sammen, knytte den færøske Befolkning nærmere sammen med det øvrige Land. Lad mig slutte med at sige, at jeg opfatter det saaledes, at disse Lovforslag, som for-

haabentlig faar en hurtig Gang gennem Rigsdagen, bliver givet i den gode Forstaaelses Aand. I Erkendelse heraf anbefaler jeg paa mit Partis Vegne de foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Statsministeren (Stærning): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, der er ydet saavel til de af mig fremsatte Lovforslag som til den Række af Lovforslag, der i øvrigt er indbefattet i den saakaldte Finansplan.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) har gjort nogle Bemærkninger af kritisk Natur, som jeg i og for sig vel kan forstaa. Det er rigtigt, at Rigsdagen og navnlig Oppositionen maaske føler sig mere bundet til Aftaler, der er sluttet mellem Regeringen og Repræsentationen paa Færøerne, end de vilde gøre det over for Forslag, der angik andre Dele af Riget, men man kan vel paa den anden Side forstaa, at det har sine særlige Vanskeligheder at naa til Ende med Forberedelsen af færøske Love, naar der gælder en særlig Ordning for Færøerne, som Tilfældet nu er. Det er i hvert Fald heller ikke nu blevet anderledes med Hensyn til færøske Loves Behandling, end det har været hidtil. Jeg har nu været Medlem af Rigsdagen i snart 33 Aar, og jeg har aldrig gjort Vrøvl over et Færø-Forslag, som Regeringen og Lagtinget var enedes om, heller ikke fundet Anledning til at gøre det. Jeg har altid følt mig bundet af, hvad de, der forvalter Færøernes Anliggender oppe paa Færøerne, kunde enes med Regeringen her om, og har ment, at Ønsker om saadanne Foranstaltninger var det naturligt, saa vidt de ikke overskred rimelige Grænser, at imødekomme. Men jeg erkender, at nu har det jo taget den Form, at der føres særlige Forhandlinger. Det er jo sket baade nu i to Tilfælde og for nogle Aar siden med Hensyn til Finansplanen. Det kan siges at være en Ændring i Fremgangsmaaden, men uægtelig en Ændring, som baade letter Arbejdet og vel ogsaa maa siges at rumme Fordele for Lovgivningen i Danmark, fordi Sagerne bliver ganske anderledes behandlet fra begge Sider, end de maaske tidligere blev. Jeg forstaa ogsaa, at det ærede Medlem i og for sig ikke gjorde Indvendinger mod, at man saaledes forhandler sig til Rette med Delegationer. Tidligere gik det mere til paa den Maade, at Færøernes Lagting fremsatte Ønsker om en eller anden Lovgivning og sendte sit Forslag derom til